

BẮNG NHƯ

THÂN-CHUNG

XUẤT BẢN MỖI BUỔI SÁNG

Chủ-nhiệm:
DIỆP-VĂN-KÝTờ báo:
Góc đường Filippini và Espagne
Số 234Chủ-bút:
NGUYỄN-VĂN-BÁDEPOT LEGAL
INDOCINE
N° 11946

Các cô thiếu- nữ Nhựt-bồn nhảy múa vui chơi trong mùa hoa nở

LÒNG ÁI QUỐC CỦA DÂN NHỰT-BỒN

Một nước mà được mạnh, lao lỗ nhô kia, vẫn là sự chung những nhữngh cao vân-mình vật chất mà còn phải trông cậy nơi tám lồng ái quốc của dân.

Tàu ngầm, súng đại bác, súng liên thịnh là những khí giới để dùng trong khi giặc giã, nhưng nếu quan binh thiêu lòng ái quốc thì những khí giới này đã nhiều khi trở nên vô dụng.

Một thứ dân mà người ta cho là can đảm hơn hết, thương

Nhựt-Bồn. Các giống da vàng mũi xép, các giống dân-lùn, kia cách 70 năm xưa đây còn hén yếu đến đâu cũng bị người khinh bỉ, thế mà như long ái quốc của họ nêu chí trong một khuôn thi giờ rất ngắn ngủi, họ lại trở nên ngang vai với người Âu-Mỹ.

Dân thương nước là một lẽ thường, đâu đâu cũng vậy. Song với dân Nhựt-bồn, sự thương nước dường như chốn hết tinh thần họ. Nô không khác nào ngon lửa nung nấu tám lồng, từ người ở đai các nguy nga cho tới kẻ chói tranh vách lá.

Họ thương nước hồn hồn khách si tình mê mẫn ban tri ân, họ thờ nước họ không thua gì thần thờ thánh. Thương cho đến chả dâng thương họ đã thương nhiều rồi, mà cái không dâng thương họ cũng bao dung mà thương hơn nữa.

Ai thử hỏi một tên dân Nhựt-bồn coi nó sẵn lòng vì nước liều mình chung, nó liền trả lời một cách mạnh mẽ và mau mắn. Vì giặc quên nhà của họ tuồng như là một cái tên tinh riêng, chờ không phải do noi sự so hàn tính thiệt.

Bên các nước Âu Mỹ, không phải người ta không thương nước, nhưng cái thương đó hay có ngắn, và nhiều khi họ coi gìn tư họ trong lầm. Sự khuyết diêm ấy do nỗi lòng ham sống trong cái vân-mình vật chất đó. Bởi thế cho nên trong trận giặc 1914 - 1918, người ta thường thấy nhà giàu xứ này đem tiền qua ngân hàng xứ kia gửi.

Lâm nhà thương gia, vi quyền lợi họ ở ngoài quốc nhiều mà họ đánh cỏ dông cho dân nước họ hóa với nước kia, hòa cho không hại đến ta sánh.

Dân hôm nay các báo còn nhắc cái thái độ họ và công kích rết kịch liệt.

Dân Nhựt-bồn không khi nào có vây. Mọi người trong nước đều là một phần tử của quốc dân, đối với nước nhà phản ai như phản này. Sau ngần cái cu

Dân làng với hương chức

Một ngườ' hương chức cùng một ngườ' linh hì dàn đá-ih tại Rachgia

Chiều thứ bảy rồi, hai người linh ài dòn Xeoro (Rachgia) di cùng hương làng Bong-yen, tòng Thành-Biên, để dò xét dòn coi ai là người chưa đóng thuế. Lời thòi voi dòn sao dò, mà một người hương-chức bị chui lết thương tích, còn một cậu linh thi bị chém nơi tay. Hương tích coi bộ nặng nên quan thày bảo phải cưa nơi tay.

AU CHUYÊN HÀNG NGÀY

Thời nào, kỹ-cang ấy

Phản nhiều việc người ta làm ra xít này, bắt tướn về phương

diện nào, hoặc về chính trị, hoặc về giáo - dục, hoặc về công-trình, cứ hay thay đổi luon luon. Vẫn biết cũng có sự thay đổi là có ich lại: song cũng có sự thay đổi là có ich

như sau đây: xung minh dã sành

duyên với người khauat mặt rời

và nồng lèg đậm khuya lịt làm

như cách tu cùn và ấm bồng, nói

rằng minh thường ấm con.

Những ngườ' dân bà mặc bịnh

ý người ta nói rằng mặc bịnh

như sau đây: rát sảng sướng sáu

trong những cây lùn ở đường

Gia-ta-hoặc người dạo Cao-khai

đang trời một con mắt.

Mỗi khi nước nhà hứa sự, con

dân trong nước đều nhớ rằng:

đó là ngày mai, ngày sau

và ngày sau

nhưng hòn vòn linh thiên

mỗi phút mỗi giờ đều ngó cái

sở hành của con cháu.

Tô tiên dâ giao cho mình

một cái sự nghiệp, phần minh

hóm hay phái làm cho cái

sự nghiệp đó lớn hơn, phải

tôi dâm cho nó vê vang hơn

bằng không là có tội với ông

nhà nước.

Cái con mắt của người khuất

mặt tuy là một câu chuyện

đoan nhưng cái dì đoan đó

hay nhiều chó không có dì.

Mỗi bì với cái dì đoan thấp

hnh như nhau của chúng ta.

Mỗi khi nhớ đến tên là dè cầu

cho được bình an mạnh giỏi.

Mỗi khi cung trời phai là dè xin

chết tội ác của mình.

Nói tóm lại rằng, vì tám lồng

thuong nước dường như chốn

hết tinh thần họ. Nô không

khác nào ngon lửa nung nấu

tám lồng, từ người ở đai các

nguy nga cho tới kẻ chói tranh

vách lá.

Họ thương nước hồn hồn khách

si tình mê mẫn ban tri ân,

họ thờ nước họ không thua

gi gì thần thờ thánh.

Thương cho đến chả dâng thương

họ đã thương nhiều rồi, mà cái

không dâng thương họ cũng bao

dung mà thương hơn nữa.

Ai thử hỏi một tên dân Nhựt-

bồn coi nó sẵn lòng vì nước liều

mình chung, nó liền trả lời một

cách mạnh mẽ và mau mắn.

Vì giặc quên nhà của họ tuồng

như là một cái tên tinh riêng,

chờ không phải do noi sự so hàn

tính thiệt.

Bên các nước Âu Mỹ, không

phải người ta không thương

nước, nhưng cái thương đó hay

có ngắn, và nhiều khi họ coi gìn

tư họ trong lầm. Sự khuyết

diêm ấy do nỗi lòng ham sống

trong cái vân-mình vật chất

đó. Bởi thế cho nên trong

trận giặc 1914 - 1918, người ta

thường thấy nhà giàu xứ này

đem tiền qua ngân-hàng xứ kia

gửi.

Lâm nhà thương gia, vi quyền

lợi họ ở ngoại quốc nhiều mà họ

đánh cỏ dông cho dân nước họ

hóa với nước kia, hòa cho

không hại đến ta sánh.

Dân hôm nay các báo còn

nhắc cái thái độ họ và công kích

rết kịch liệt.

Dân Nhựt-bồn không khi nào

có vây. Mọi người trong nước

đều là một phần tử của quốc

độc lập.

Ở lại Floride nước Hué-ky,

ngày 30 Septembre vừa rồi có

một trận bão to ở miền

Pensacola và miêng sông Mississipi. Nhiều tàu bị đắm.

Người ta sợ nhiều người thiệt

mạng & miền Floride.

NGUYỄN-VĂN-BÁ

Báo 'o ô H e k y

Nhiều chia- t'u chia- s'y nhiều người thiệt mạng

Thiệt mạng qua, có ông lại còn dòn

thuê hàng Union Immobiliere ở đây

bắn nước suối lợp cho.

Thót là một

bộn con nhà giào, cuu náo cảng

đua nhau mà phả cuu /

Không, không phải vậy đâu!

An-viet

BÁ CHÁNH-TRỊ b

tòa kiêm dayết bộ h

Để cảnh cáo

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

đối với cuộc thi Quốc-sử của
Toàn - Chung

Mỗi sứ chánh lồng thường
nước, xắp sữ nặng lồng lo nước
sứ đọc sứ có ảnh hưởng đến
quốc gia như thế.

Các nước văn minh thế giới
ngày nay không một nước nào
không chú ý về lịch sử học,
nhất là lịch sử của nước mình,
một câu hỏi vừa lớn lên vừa
cấp sách di truyền được thi
đã học ngày nay môn Quốc-sử
cỏi nguồn của chúng tộc, sự
tích của tổ tiên đều thuộc năm
long, đường như họ cai quản
quốc sủ là món quà chào hàng
ngay của họ, có thể sống không
thi chết, quang huy thiết yếu
không lui bắng.

Mà thật vậy, quốc sủ là bức
anh truyền thần của dân tộc một
nước, quốc sủ là một cái bia
ghi lại sự nghiệp của các dòng
anh hùng, ghi lại thành tích
ở đó, nguồn thương nước ở đó.
Một quốc gia cường thịnh nhờ
đó? Như học Quốc-sử, có học
quốc sủ mới biết cái công uôn
gai phả huội mờ mang bờ cõi
của ông cha là gian nan, có học
quốc sủ mới biết ngọn rau lắc
dát của ta ngày nay có hương
dày là mầu là mõi hôi của các
hực anh hùng các đời trước góp
để lại cho ta, có học Quốc-sử
mới biết cái nguyên do vì sao
thành, vì sao suy của nhà nước,
có học Quốc-sử mới biết cái nghìn
sao là vinh sao là nhục của kẽ
lầm dân trong nước, có học
Quốc-sử mới biết chúng giờ, có
học Quốc-sử mới biết Quốc-giờ,
bao nhiêu đều dò dò làm cho
ta đối với nước ràng buộc lấy cảm
tình, coi cha me, coi vợ con, coi
nhà cửa, coi tánh mạng đều
không trọng bàng vây.

Ban đồng nghiệp, Thành-Chung
gần đây mở ra cuộc thi Quốc-sử
là vì thế.

Bất đai đón cho người minh
cái quang-niệm đối với sứ học
nước nhà thật là ó-thứ lợi lợt,
mà nhứt là ở xứ Nam-kỳ ta,
dòng nói chí cải bọn không biết
chữ, và giáo dục, các nhà văn-art
v.v... đều là hàng có học khứ
mà lâm ông ta không may khi
mở quyền Quốc-sử, miệng không
mấy khi nhắc lịch-tiền như, ai
hồi đến đồng giời Gaulois thì
nói hơn két me, mà hồi đến
nhành chồi Hồng-Lac thì ngon
như tháng cam. Một dân
tộc không biết yêu Quốc-sử, thì
quang niệm Quốc-gia lấy đâu mà
ép, một dân tộc không biết trọng
quốc sủ thì hào sao nước chẳng
suy-vi. Cái lỗi ấy là tại ta chớ
chẳng phải tại ai bão được ta
không học sứ nước ta đâu.

Vì thấy rõ cái nồng nỗi
ý vì muốn cứu cái nồng

HÀNG
M. L. M. MOHAMED
Ancien associé de la
Maison Ibrahim
Lienda báu hội xoàn
57 Rue Catinat 57 Saigon

Chúng tôi chuyên về buôn bán
hội xoàn báu cơ, báu cổ, nhô
cô, nước thiếp tối, giá cát thiếp, v.v.
Lại có báu cát đồ mĩ trang
vàng và platine, Đá kiêu
kiếm thời,

Bảng chờ quí-đóng qua báu tinh
cát.

Tiếp ru-cát rát từ tết,
M. L. M. MOHAMED
Jasillier-Damantais
57 Rue Catinat 57 Saigon

Công ty Việt-Nam
bảo-hiểm xe hơi
Hội viên danh 260.000
16, RUE PELIERIN

Công ty này Bảo-hiểm xe một
giá tiền và tho thê lệ Công ty
của người Á-châu, nhưng có
phân-lý: 'Đặc biệt' on 1/1 bô phân
tiền 'hỗn' xe phải chịu trong số
tiền 'Đông-ly' bồi thường, mà
lại không buộc chủ xe phải đóng
một số tiền phụ thêm như cáo
Cô g.vv khác.

Giá thép đặc ASSURANA
Giá thép iới : 748

Hội đồng-báo!

Hãy liên-tặng đi, tên ng'í iới
việc tuong-lai của qui đồng-báo của
gia-quyền qui v.v. và các nước phò
Người nào mà không c. tiều du thi
không jang gi đưa ròi!

VIỆT NAM NGÂN HÀNG

Tối nay
Huỳnh - kỵ

Là gánh hát với lương cùn
cầu từ Georges Phutre sẽ bắt
đầu hát tại rạp Á-Sám Chợ-hộ.
Hãy đến xem.

Tối lấy làm la, với cuộc chơi
thé tháo là việc thường ngày,
mà khi có tin nghe lấp hời hay
lập sán dượt ở đâu thi tờ báo
nào cũng vui lòng ed động, còn
với cuộc thi Quốc-sử này ánh
hưởng không phải nhỏ, sau
chẳng thấy bao đồng nghiệp nào
hưởng ứng một lời. Có lẽ rằng
tảng dương cho một bạn đồng-
nghịệp là có hai đến cái nghiệp
minh ch้าง? Không, không đâu
nhé làm báo có cái thiên chức
lâm tài mài Quốc-dân, người
làm báo phải có cái thiên chức
minh trên hết, tảng dương
một cái ý kiến hay nhứt là
đối với bạn đồng nghiệp là
đều có giá trị cho mình, mà
cũng cho thiên hạ biết rằng
không phải nghe gấp nhau là
ghét nhau đâu. Cuộc thi Quốc-
sử của bạn đồng nghiệp Thành-
Chung ngày hôm nay, có giá trị
nhieu, chúng tôi xin dem ý kiến
minh bày giờ Quốc-dân ta có
để da số người dem lòng nhiệt
liệt dự thi. Quốc sủ đó, sự tinh
vẽ vang của ông cha ta ở trong đó
thinh danh lừng lẫy của ông cha
ta ở trong đó, Quốc-dân ta mờ

ra đọc đi... sao với lần thi
Quốc-sử này chúng tôi được
thấy lòng yêu nước nhà của
Quốc-dân ta.

Chúng tôi xin hiến thêm một
lời rằng:

Trong đồng bào ta, ai dại thi

cuộc Quốc-sử này, miệng đọc

sự tinh của các hực anh hùng,

tay cầm ngòi bút tảng dương sự

nghiệp của các hực anh hùng,

lo làm sao, làm làm sao trước

tờ giấy trắng, trước quyền sách

vàng không hổ với tiền linh các

hực anh hùng thời mới không

phú ý kiến người bày ra

cuộc thi và người viết ra bài

này vậy!

C. L.

Bài trên này bồn báo trích
của ban đồng nghiệp Công Luận
ngày 23 Octobre.

T. C.

Một dịp it có 111
Ich cho mình ma lối
cho đồng bào

Đã có nhiều lần bồn báo nói
rằng phim ảnh có quan hệ đến
việc giáo dục, thứ nhất là giáo
dục cho ban già ta về phép nuôi
con, là việc rất quan hệ của cả
chi em: giàu, nghèo, sang, hèn,
không ai có thể từ chối đứng
ba giờ có những phim ảnh như
thế, chiếu ở đây, thi chi em ta
phải nên di coi.

Dịp may mắn ấy, ngày nay đã
tới nơi rồi đây.

Bồn báo đã mượn được phim
ảnh ấy của viện Due-anh, cho
nên định đến ngày thứ năm 3
Octobre sẽ дем chiếu tại rạp A-
Sam ở trên Dakao, để công hiến
chi em một buổi giải trí mà có
ich lợi.

Chi em nên di coi. Cuộc hát
của bồn báo là chức dây, chi em
di coi, virus có ich lại có nghĩa,
vi cuộc hát ấy thâu được bao
nhiều tiền, đều bỏ hết vào khoản
Học-hồng để làm tiền lò phi cho
2 học-sanh trung tuyển mới rồi
sang Pháp du học.

Đêm hát này không những
chiếu một phim ảnh về khon-
hographie nuôi con mà thôi, lại chiếu
một phim về Vinh-Ha-Long,
(Haïe d'Along) để chi em coi cho
biết cái phong cảnh tối đẹp của
nước nhà, đầu thư vè khého, nhà
thờ hay cung không tà ra hết
đâng. Người Au-châu qua coi
đó phục hì cảm dẹp, cho xem
được cảnh dẹp, là cái ký-quan
thứ 8 trong hoàn cầu. Ngoài ra
lại còn có 2 cô nǚ: Học sinh là
ai nǚ Ông bà Trương-Vinh-
Tống, hòa nhạc giúp, để cuộc vui
lâm nghĩa này có vẻ dặc sắc.

Vậy ra di coi một buổi ấy mà
học dặng khoa-học, biết được
diện-dar, làm được việc nghĩa,
nếu chi em bỏ qua chẳng phải
là uổng lâm sao??

Giá các chò ngòi
Buổi ban ngày khai-diễn từ 5
giờ chiều, để thuận cho các học-

sản di coi. Thượng hạng trên
lầu : 1p.00 - Hàng nhứt : 0p50 -
Hàng nhì : 0p30 - Hàng ba : 0p20.
Buổi tối khai-diễn từ 8 giờ rưỡi
Thượng hạng : 1\$20 - Hàng nhứt
1\$00 - Hàng nhì : 0\$60 - Hàng ba
0\$30.

Còn bán giấy tại Bảo-quán Phu-
niur Tân-văn số 21, đường Catinat,
Hiệu Nguyễn-văn-Trân, đường
Bonnard và tiệm sách Cò - kim
Thư-xá ở Dakao. Chi em nên
mua giấy trước kéo hết chò.

PHỤ-NỮ TÂN-VĂN

Thuốc điêu TAM-SẮC

Hút không
khô cỏ.
Người Annam
rất ưa dùng.

ĐẦU CÙNG CÓ BÁN

DAI-LÝ:
Hang Cie de Commerce & de Navi-
gation d'Extreme-Orient = SAIGON

MAY ÔNG — MÂY BÀ:

Có muôn bồ bồ thận kít suy nhượn.
Có muôn mạnh giỏi sòng lán.
Có muôn sanh đồng con nhiều cháu không?
Nếu muôn thì hãy uống cho thư'ng :

TONIC MAUBAR

là một thứ rượu bồ thường hàng. Giá r. 01 lit là 1p90

CÓ BÁN TẠI :

ĐẠI-PHÁP ĐẠI DU'O'C-PHÒNG

Đường d'Ormay số 84-90. — SAIGON

Maurice BARBEROUSSE Nhứt đẳng Bảo-chè lò sur. — Cựu Sanh y tại Đường-Du'o'ng tại Paris

Có muôn cho tì vị được sạch sẽ,
Có muôn ăn uống biệt ngon và mau iên.
Có muôn khỏi tết bệnh vì bón huât không?
Nếu muôn thì hãy số cho thư'ng bằng :

VICHYLAX

Là một tür簿. Số uống n'on n'ot nhứt limonade mà số lại sạch,
không đau bụng, không cưa. Giá r. 01 ve là.....0p50

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-BÁ

22. Đoàn-Thượng

Đoàn-Thượng người làng Hồng thi, huyện Dương Bão tỉnh Hải Dương, thời Vua Huệ tôn nhà Lý, phung mộng trấn thủ ở Hồngchâu.

Đoàn-Thượng có sức khỏe hơn người, gân xương như sáu, mỗi khi làm trận, chỉ mới giao một ngựa xông vào trâm ngàn người mà không ai dám đương.

Đến kỉ Ly Chiêu hoàng nương ngôi cho Trần thái tôn Đoàn-Thượng chiếm giữ một châu, không chịu hàng đầu về với nhà Trần. Nhà Trần sai sứ đến dụ hàng. Thượng nhứt định không nghe cù việc chiêu binh mãi mã, tự xưng là Đô-ig hãi Vương, có ý muốn khở phục cự ngai-đế của nhà Lý.

Trần thủ Đô là quan Thái sư nhà Trần bấy giờ, đem binh đánh luôn mà không phả nổi, bèn lập mưu sai người đến giảng hòa mà kéo quân lập công mé sau.

Đoàn-Thượng chắc ý đã giảng hòa rồi thì không phòng bị nữa, thoát nghe tướng nhà Trần là Nguyễn Nộn đến đánh mé sau tài hoang hốt đậm quân cự địch, vừa gặp Trần-thủ-dò cũng kéo đại binh đến.

Trong đậm đánh nhau đương băng, quân Đoàn-Thượng chạy tan lác cả. Đoàn-Thượng bị một viên tướng Trần chém vào cổ gần đứt. Ông ta quay đầu lại ngó thi viên tướng ấy sợ hãi, quất ngựa mà chạy. Thượng bèn cõi giày nít lưng mà quăng vào cõi cho đầu khôi rot rởi giục ngựa chạy về hướng đông.

Khi chạy đến làng An-nân, thấy một ông già áo mũ chừng chàng đang bên đường mà nói rằng:

« Thượng để thấy tướng quân trung dung lắm, đã định cho ngài làm thần đất này, vậy có cái gõ bên cạnh làng kia là đất hương hỏa của ngài đó, xin hãy để ý cho! »

Đoàn-Thượng vâng một tiếng rồi thẳng đến gõ đó, xuống ngựa gõ đầu vào nòng mắt mà nằm, một lát thi chết. Rồi người ta chôn & dỗ.

Sau đây là lợp miếu thờ và các triều đều có phong tước.

Đoàn-Thượng là một vị trung thần cùi lòng chịu thử hal-húa mà cũng là một trung mảnh tướng, xưa nay ít ai biết.

Có lẽ nhau vật nước ta từ xưa đến nay, Đoàn-Thượng là bậc nhất.

VỆ-NAM N' AY-HÀ G Công ty hữu hạn vốn 20.000\$

Trả tiền lời cho Cờ-đang Kê-tông ngày 1er Octobre 1929. Công ty này khởi sự từ năm lời \$ 2.50 cồng/cờ-đang tại Pô-quán số 54-56 đường Pellerin Saigon.

Cờ-đang phải đem cờ-đang số 1 lại kinh tiêm huy là biểu Món quà ở Công ty cũng đồng.

23. Trịnh-Kiêm

Trịnh-Kiêm người làng Sóc-sơ, huyện Chơn phước tỉnh Thanh hóa. Khi còn báu vi, nhà nghèo mà thơ mè rất hiếu. Mè mắt rõ. Trịnh-Kiêm béo bở nhà di chorio phiếm.

Bấy giờ nhà Mạc tiếm ngôi Lê, Triệu tò nhà Nguyễn đã rước Vua Trang-tòn nhà Lê lên ở Ai-lao ở với riệu-tò.

Một đêm, Triệu tò mở cửa ra sân, trông xuống trại lính, thấy có hai khối tinh đù lòi, như hai bò duốc, sai người đến xem cái gì thì ra Trịnh Kiêm nằm ngủ ở đó, hào quang ở cõi mắt phát ra sáng như vậy. Triệu tò lấy làm lạ, dời lên hỏi thì thấy Kiêm ưng đối trời chay, tài giỏi hơn người.

Triệu tò thấy có tiếng lạ, biết là không phải thường cùi lên làm bộ ba và gá con gái cho.

Từ đó Kiêm dì đánh giặc lập nhiều công lao, làm lên đến đại tướng. Sau rồi đốc binh xuống đánh Nghe-an, thắng ra Thanh hóa, lấy được Tây-dò, Nhà-Lê trung hưng từ đó.

Trịnh-Kiêm tuy người vô nhưng mưu trí hơn người, giúp Vua Trang-tòn đánh nhau với nhà Mạc, lập nên công trạng, được lán chức làm thái sư. Dực quân công; sau lại thăng làm Lang quân công. Đến đời con là Trịnh-Tùng lại giúp vua Anh-lôa, phá được quân nhà Mạc ở cửa biển Tuần-phủ, rồi tiến binh ra thành Telsing-long, bắt được Mạc-mưu hiệp, khôi phục giang san cho nhà Lê, và được phong đến tước vương.

Có lẽ sau con cháu họ Trịnh cứ đời đời được lập phong tước vương, quyền cát-lãnh lân cát thiên tử, cho nên đời thường gọi là Vua

24. Triệu-Ấu

Về thời tam quắc bên Tàu (189-290), thì nước ta thuộc về Đông-Ngô. Phản quan quan lại của Đông-Ngô sai qua cai trị xí ta tàn ác quá, dân chịu không kham, đến nỗi ở quận Giao Chỉ dân nỗi lên giết quan thái thú là bọn Tôn-Tư và Dũng-Tuân, để kháng cự lại.

Bấy giờ ở quận Cựu-châu cũng có người dân bà tên Triệu-Ấu cùi binh đánh đuổi người « à ».

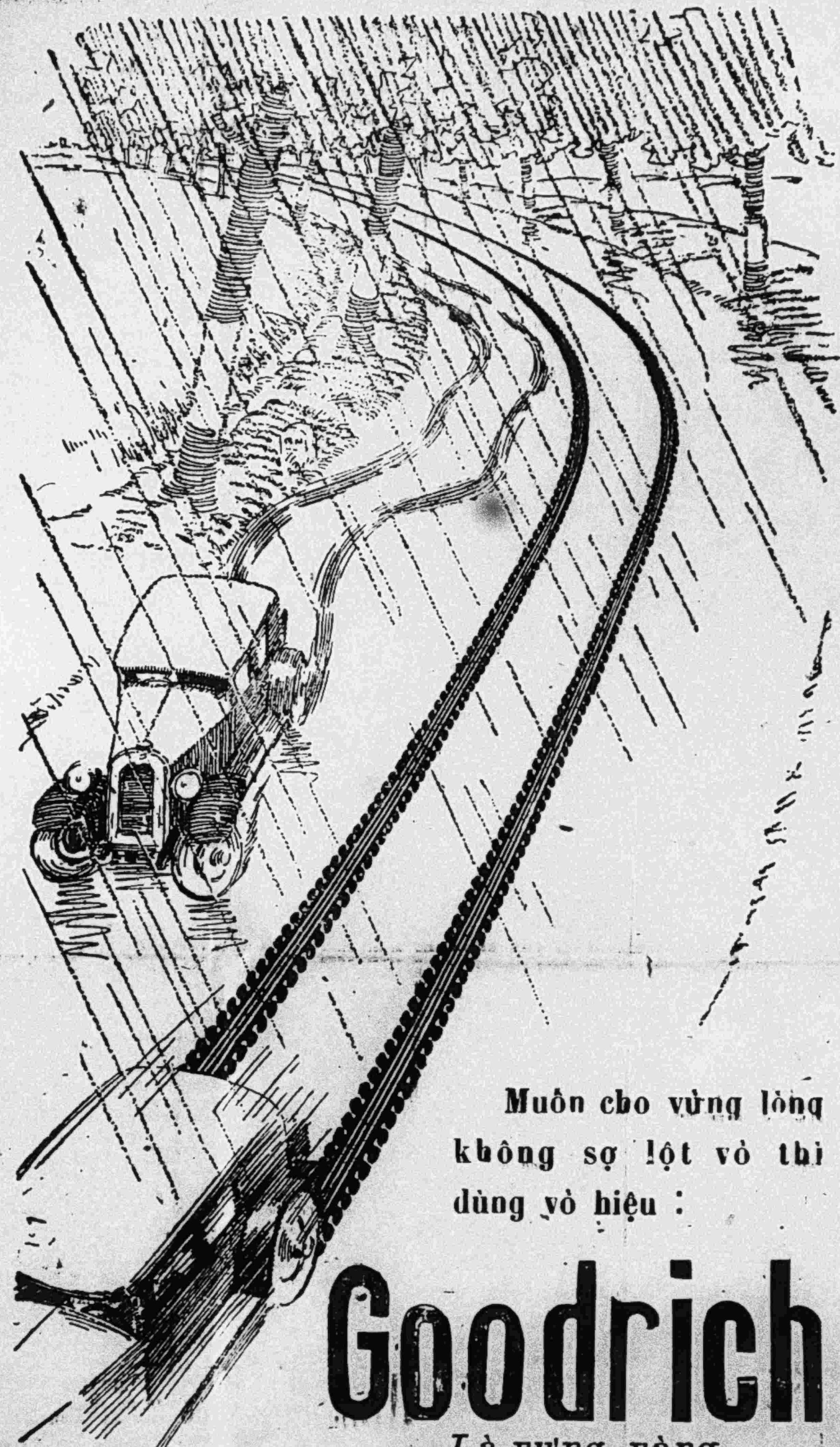
Nguyễn bà Triệu-Ấu cha mẹ mất sớm, ở với anh, bị người chị dâu làm khổ, bà ấy già, giết người chị dâu đi rồi vò nùi ở. Vừa gấp buồ loogn, bà bèn nỗi lên, chiêu tập binh mà đánh với quân Ngô.

Khi bà Triệu-Ấu ra trận thì cõi voi, mặc áo vàng, xung Nhụy-kieu trong quân

Nhưng vì quân ít, thế cõi bà Triệu-Ấu đánh thua, phải lỵ tú. Hiện bấy giờ ở Thanh hóa còn có tên thờ bà.

Bà Triệu-Ấu tuy cùi sự không thành, song lấy một người dân bà nỗi lên dẹp giặc phục thù cho nước, tấm lòng nghĩa liệt cũng chẳng kém gì hai bà Trung. Bởi vậy người nước ta khi nào nói đến các bậc nữ liệt thì cũng xứng là Trung Triệu.

Có lẽ nhau vật nước ta từ xưa đến nay, Triệu-Ấu là bậc nhất.

**Muôn cho vùng lõng
không sợ lột vỏ thi
dùng yò hiệu :**

Goodrich

Là vu'ng · vàng

Sté Fse B. GOODRICH 221, Boulevard de Valmy, COLOMBES (Seine)

Làm đại lý khắp cõi Đông-Dương

Hàng L'UNION COMMERCIALE
INDOCHINOISE ET AFRICAINE
SAIGON — HAIPHONG — TOURANE

Xin hỏi giá thường & các lịc m nganh của Bón hiệu.

Sứa hiệu con chim NESTLÉ
là tốt hơn hết trong thế giới

PHU LỜI NƠN NƯỚC

Ich-gà : Nguyễn-vân-Quí
(Chết-bản quyền)

(Phát-hàn)

Ngày Y-Hoa di rời Phan-Sinh | gưom giỏi, hãy đánh với tao. Tao
trắng ngựa theo rết nồi với Y-
Hoa di theo dưa bạn. Chuyển trù
nhau rất hàn hoan, đến một cung
rung Phan-Sinh đưa ra một cái
giay bắt Y-Hoa phải nhận rằng:
Tôi đấu với Phan-Sinh đồng gưom
đồng lựu.

Phan-Sinh nói gắt rằng:
Mày đùn tội chết rồi, mày đoạt
vợ của tao, làm cho tao phải deo
vì mài mài. Tao đã nhứt định
giết mày, nên 4 tháng nay tao đã
phai hàn nhiều mà học nghề đánh
gưom, mày cũng là tay đánh

Y-Hoa ch't đến nay có một tuần
lè trong lòng mới bắt xao xuyên.
Phan-Sinh qua thăm Mạnh-dinh
Lang kề nỗi thòn tự ăn cảm, làm
cho cỏ Mạnh phài xiêu lòng.

Có Mạnh nói:

Tiễn Phan-Sinh ôi! Tôi lấy làm
dau đòn biết bao nhiêu, ngày nay
tôi đã hiểu rõ khúc đoạn trường
của thày, vì tôi mà phải cam chịu,
phải hy sinh cả đời của thày.

Bấy giờ tôi đã có chồng cõ con,
tôi về hối, tôi thương thày kton
xiết, nhưng mà tôi không thể trao
thôn tôi cho thày.

Phan-Sinh nói:

Ôi, Mạnh-dinh Lang em ôi! Em
thương anh, em thương anh!
Tôi rủi rủi gưom đưa cho Y-Hoa.
Hai người đánh nhau gưom
đóng nhau kêu rùng rùng.

LXXXIII

Sau khi Y-Hoa di rời, Mạnh-
dinh Lang nghe lời Phan-Sinh
danh con của bà nhà của ông
Mạnh mà ô.

Về phần Phan-Sinh ita khi dám

Phan-Sinh, hòn da cây là chỗ | Phan-Sinh, hòn da cây là chỗ |
lè trong lòng mới bắt xao xuyên. | Phan-Sinh đập tay khi mây, hòn cỏ |
Phan-Sinh qua thăm Mạnh-dinh | Phan-Sinh đập dưới chân. Cõ nói: |
Lang kề nỗi thòn tự ăn cảm, làm | Tôi thương anh, tôi yêu anh lâm |
cho cỏ Mạnh phài xiêu lòng. | Rồi cõ lè xiêu.

Phan-Sinh kh' này leo rào, bảy
giờ còn quanh quẩn & ngoài, thấy
cõ Mạnh té, liền nhảy vào đùa cõ
dậy và hòn cỏ. Cõ nói:

Không, không, tôi lạy thày mà!
Nếu thaynhanh lúc tôi yêu duỗi mă
làm vậy thi mă lè anh để tiện quá.

Phan-Sinh nói: Hãy trao thôn em
cho anh.

Thaynhanh bỗn đùa, kè diu hơn sự

thiết cho cõ nghe, hòn cõ cho nên

xiêu lòng, cõ nói rằng.

Thaynhanh bài giàu dã vè anh.

Hai người ôm nhau. Lúc bảy giờ

Phan-Sinh mờ màng trong tay cõ

Mạnh.

Gõ cao cái sắc khuynd thành.

Phan-Sinh lèn ngắt cõ mình,

bông dung thay xô cõ Mạnh ra

mă bõ của thày giàn dù, nhưng

lúc ấy cõ Mạnh đã gõ chét ngát

trên tay chàng nên cõ không hay

biết.

Phan-Sinh mảng nhiech dù đều

rồi nhảy rào đi mất. Cõ Mạnh-

Lang bị mảng nhiech dù long

nhà nén té xiêu dưới đất.

Giây lâu co ianh dãy, vào phòng

Ô, ô, dàn bà như người dâ hai | ôm con khóc mướt.
Cõ khóc lưỡi dến hai hôm, sau | Cõ khóc lưỡi dến hai hôm, sau
kia người là tinh nhân của ta rồi | cõ nằm suy nghĩ gì rồi dậy viết
trở lại p'ya ta, sau nay người là | một bức thư gửi cho Phan-Sinh
vợ Y-Hoa, người lại hỏi nghĩa cõ | tò khóc nói, xem thật là đau đớn.
Tôi thương anh, tôi yêu anh lâm | Cõ địu tý vú mà gõi đứa bé Y
cho cõ lè xiêu.

Phan-Sinh kh' này leo rào, bảy
giờ còn quanh quẩn & ngoài, thấy
cõ Mạnh té, liền nhảy vào đùa cõ
dậy và hòn cõ. Cõ nói:

Không, không, tôi lạy thày mà!
Nếu thaynhanh lúc tôi yêu duỗi mă
làm vậy thi mă lè anh để tiện quá.

Phan-Sinh nói: Hãy trao thôn em
cho anh.

Thaynhanh bỗn đùa, kè diu hơn sự

thiết cho cõ nghe, hòn cõ cho nên

xiêu lòng, cõ nói rằng.

Thaynhanh bài giàu dã vè anh.

Hai người ôm nhau. Lúc bảy giờ

Phan-Sinh mờ màng trong tay cõ

Mạnh.

Gõ cao cái sắc khuynd thành.

Phan-Sinh lèn ngắt cõ mình,

bông dung thay xô cõ Mạnh ra

mă bõ của thày giàn dù, nhưng

lúc ấy cõ Mạnh đã gõ chét ngát

trên tay chàng nên cõ không hay

biết.

Phan-Sinh mảng nhiech dù đều

rồi nhảy rào đi mất. Cõ Mạnh-

Lang bị mảng nhiech dù long

nhà nén té xiêu dưới đất.

Giây lâu co ianh dãy, vào phòng

Ô, ô, dàn bà như người dâ hai | ôm con khóc mướt.
Cõ khóc lưỡi dến hai hôm, sau | Cõ khóc lưỡi dến hai hôm, sau
kia người là tinh nhân của ta rồi | cõ nằm suy nghĩ gì rồi dậy viết
trở lại p'ya ta, sau nay người là | một bức thư gửi cho Phan-Sinh
vợ Y-Hoa, người lại hỏi nghĩa cõ | tò khóc nói, xem thật là đau đớn.
Tôi thương anh, tôi yêu anh lâm | Cõ địu tý vú mà gõi đứa bé Y
cho cõ lè xiêu.

Phan-Sinh kh' này leo rào, bảy
giờ còn quanh quẩn & ngoài, thấy
cõ Mạnh té, liền nhảy vào đùa cõ
dậy và hòn cõ. Cõ nói:

Không, không, tôi lạy thày mà!
Nếu thaynhanh lúc tôi yêu duỗi mă
làm vậy thi mă lè anh để tiện quá.

Phan-Sinh nói: Hãy trao thôn em
cho anh.

Thaynhanh bỗn đùa, kè diu hơn sự

thiết cho cõ nghe, hòn cõ cho nên

xiêu lòng, cõ nói rằng.

Thaynhanh bài giàu dã vè anh.

Hai người ôm nhau. Lúc bảy giờ

Phan-Sinh mờ màng trong tay cõ

Mạnh.

Gõ cao cái sắc khuynd thành.

Phan-Sinh lèn ngắt cõ mình,

bông dung thay xô cõ Mạnh ra

mă bõ của thày giàn dù, nhưng

lúc ấy cõ Mạnh đã gõ chét ngát

trên tay chàng nên cõ không hay

biết.

Phan-Sinh mảng nhiech dù đều

rồi nhảy rào đi mất. Cõ Mạnh-

Lang bị mảng nhiech dù long

nhà nén té xiêu dưới đất.

Giây lâu co ianh dãy, vào phòng

Ô, ô, dàn bà như người dâ hai | ôm con khóc mướt.

Cõ khóc lưỡi dến hai hôm, sau | Cõ khóc lưỡi dến hai hôm, sau
kia người là tinh nhân của ta rồi | cõ nằm suy nghĩ gì rồi dậy viết
trở lại p'ya ta, sau nay người là | một bức thư gửi cho Phan-Sinh
vợ Y-Hoa, người lại hỏi nghĩa cõ | tò khóc nói, xem thật là đau đớn.
Tôi thương anh, tôi yêu anh lâm | Cõ địu tý vú mà gõi đứa bé Y
cho cõ lè xiêu.

Phan-Sinh kh' này leo rào, bảy
giờ còn quanh quẩn & ngoài, thấy
cõ Mạnh té, liền nhảy vào đùa cõ
dậy và hòn cõ. Cõ nói:

Không, không, tôi lạy thày mà!
Nếu thaynhanh lúc tôi yêu duỗi mă
làm vậy thi mă lè anh để tiện quá.

Phan-Sinh nói: Hãy trao thôn em
cho anh.

Thaynhanh bỗn đùa, kè diu hơn sự

thiết cho cõ nghe, hòn cõ cho nên

xiêu lòng, cõ nói rằng.

Thaynhanh bài giàu dã vè anh.

Hai người ôm nhau. Lúc bảy giờ

Phan-Sinh mờ màng trong tay cõ

Mạnh.

Gõ cao cái sắc khuynd thành.

Phan-Sinh lèn ngắt cõ mình,

bông dung thay xô cõ Mạnh ra

mă bõ của thày giàn dù, nhưng

lúc ấy cõ Mạnh đã gõ chét ngát

trên tay chàng nên cõ không hay

biết.

Phan-Sinh mảng nhiech dù đều

rồi nhảy rào đi mất. Cõ Mạnh-

Lang bị mảng nhiech dù long

nhà nén té xiêu dưới đất.

Giây lâu co ianh dãy, vào phòng

gấp anh làm vườn bồi dâu dến
mù cõ Mạnh.

Tới nơi, P. S. qui xuống k'lan
cầu, và khóc mướt, thấy cuối hòn
núi mõ cõ Mạnh, rủi tham thương

Lâu lán mồi trú ra vè.

Bên nõ, mây bay vầy vút, trăng
nửa tò nứa mõ. P. S. một mình
vào cuối lối để mõ mới cõ Mạnh
qui xuống cầu nguyện rồi xác cuộc
lát đột xối đất lên, lồng moi đến
cái häng, liền dờ nắp ra, thấy tám
vú hổ thay dã rách, và xe ra lõi
cái thay trần truồng.

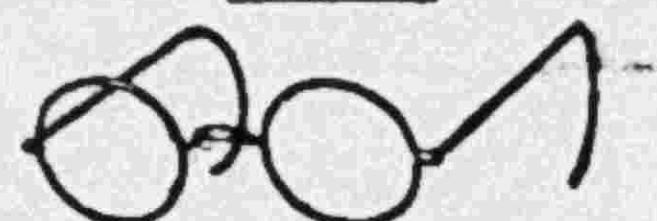
Vu không thể chờ đợi, quả tim
va đánh dữ dội. Vu ăn thay ma
vào mình, nhìn súng, nước mắt
chạy xuống như mưa. Vu hòn cãi
một lần nữa, theo như trong thư
người etet dâ xin.

Vu không thể chờ đợi. Vu ăn thay ma
vào mình, nhìn súng, nước mắt
chạy xuống như mưa. Vu hòn cãi
một lần nữa, theo như trong thư
người etet dâ xin.

CHUNG

LUNETTERIE MY-KHOUAN

231 Rue des Marins-Cholon.
Ngang ga ze Diện giáp Chợ-lớn

CÁC NGÀI HAY TỐI HỎI NHÀ

DÔNG-PHÁP ĐỊA-ỐC NGÂN-HÀNG

CHO VAY

CÓ NHÀ, PHỐ, ĐẤT Ở CHÂU THÀNH. — CÓ
RUỘNG, DIỀN. — GIÚP VỐN CẤP NÀ, PHỐ.

QUÍ BÀ

Trẻ em
ăn chơi
sáng lái.
thuốc:
CAM
TÍCH
TÁN

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG

Cholon — Hanol — Haiphong

BON-HIỆU

cô-bon-ki và phô rất kỹ chất chấn.

Cõ bán dû đõ chung dpa
trong nhâ tico kiều kim thi:|
nhu là tú, bìn, ghi, giường
đông, giường sắt, giường say,
ván ván.. loát là đồn Au,

Mỹ chô qua rất tốt mà giá rẻ.

Qui khách có cần dùng mòn
obi, xin mời đến tiệm cõ
tôi chọn lựa mua hay k' Ông
điung tôi cõ cũng tiếp dài từ 16

Dông-Thái Hưng

N° 87 Quai de Belgique
(Gần chợ cầu Ông Lãnh)

CÙ HÓA MỚI

Bon tiêm chuyên vè nghề may